

Το πρόγραμμα με λίγα λόγια...

Βασικός σκοπός του συγκεκριμένου προγράμματος είναι να ευαισθητοποιήσει τα παιδιά σε θέματα δικαιωμάτων του παιδιού, αλλά και να θίξει σύγχρονα κοινωνικά ζητήματα που σχετίζονται με την καταστρατήγησή τους για εκατομμύρια παιδιά σε όλον τον κόσμο, όπως στην περίπτωση των παιδιών προσφύγων. Έτσι το πρόγραμμα αυτό από το ζήτημα της διασφάλισης των βασικών αναγκών όλων των παιδιών επεκτείνεται στο ζήτημα της προσφυγιάς και σε ό,τι αυτό συνεπάγεται για τα δικαιώματα των παιδιών.

Η αφόρμηση δόθηκε μέσα από την παρουσίαση μιας εικόνας ενός μικρού παιδιού, η οποία παρέπεμπε σε ένα φτωχό και εγκαταλειμμένο παιδί του «δρόμου». Η εικόνα λειτούργησε ως ερέθισμα, ώστε τα παιδιά να σκεφτούν και να εκφραστούν σχετικά με το θέμα της φτώχειας, της εγκατάλειψης, της πείνας και γενικότερα της μη διασφάλισης των βασικών αναγκών ενός παιδιού. Μέσα από τη συζήτηση που ακολούθησε, έγινε και μια πρώτη ανίχνευση των γνώσεων και αντιλήψεων των παιδιών σχετικά με το θέμα. Τα παιδιά φάνηκε να γνωρίζουν αρκετά, αφού μέσα από τις περιγραφές που έδωσαν, σκιαγράφησαν επαρκώς το φαινόμενο. Ακούστηκαν απόψεις όπως, «Το παιδάκι αυτό είναι φτωχό...», «Δεν έχει παπούτσια...», «Δεν έχει σπίτι...», «Είναι στο δρόμο...» «Δεν έχει οικογένεια...», «Δεν έχει φαγητό και τρώει απ' τα σκουπίδια...», «Είναι μόνο του...» κ.α. Έτσι μέσα από όσα ακούστηκαν έγινε μια εισαγωγή στα βασικά δικαιώματα των παιδιών, όπως το σπίτι, το φαγητό, την οικογένεια, τη φροντίδα, τη στοργή κτλ. Έπειτα διαβάστηκε στα παιδιά ένα έμμετρο κείμενο με τα δικαιώματα των παιδιών, το οποίο παρουσιάστηκε σαν ένα «γράμμα» που μας έστειλε το παιδί του «δρόμου», με σκοπό να μας γνωστοποιήσει την κατάστασή του, αλλά και να μας προβληματίσει σχετικά. Μάλιστα δόθηκε και αντίστοιχο φύλλο εργασίας, στο οποίο τα παιδιά ζωγράφισαν πώς τα ίδια θεωρούν ότι πρέπει να είναι κάθε παιδί στον κόσμο, ώστε να είναι ευτυχισμένο και ασφαλές.

Είμαι ένα μικρό παιδί, που ζω και αναπνέω κάπου στη Γη...

Το μικρό άγνωστο παιδάκι του «δρόμου» μας έστειλε ένα μήνυμα για να μας προβληματίσει!

Στη συνέχεια με τη χρήση διαφόρων ψηφιακών εκπαιδευτικών μέσων (βίντεο, τραγούδια, παρουσιάσεις, εικόνες κτλ.) παρουσιάστηκαν τα βασικότερα δικαιώματα των παιδιών και τα παιδιά ζωγράφισαν σε ατομικό φύλλο εργασίας κάποια από τα δικαιώματα που το καθένα θεωρεί ως τα πιο σημαντικά για την επιβίωση και την ευημερία του κάθε παιδιού. Το πλαίσιο στο οποίο ζωγράφισαν είχε τη μορφή ενός παζλ και μέσα σε κάθε κομμάτι του ζωγράφισαν από ένα δικαίωμα, φτιάχνοντας έτσι το παζλ των δικαιωμάτων τους!

Θέλοντας να συνδέσουμε το θέμα των δικαιωμάτων του παιδιού με τα παιδιά πρόσφυγες, προβάλαμε στα παιδιά μια βραβευμένη μικρού μήκους ταινία κινουμένων σχεδίων, με τον τίτλο «umbrella» στην οποία παρουσιάστηκε η ιστορία ενός παιδιού πρόσφυγα που ζούσε σε ένα ορφανοτροφείο και μέσω της ιστορίας γινόταν μια αναδρομή στο παρελθόν του. Η ταινία φάνηκε ότι συγκίνησε ιδιαίτερα τα παιδιά που μέσα από τη συζήτηση που ακολούθησε φάνηκε να γνωρίζουν ήδη αρκετά για τους πρόσφυγες, αφού αποτελεί φαινόμενο της εποχής μας και είναι ιδιαίτερα επίκαιρο ειδικά τους τελευταίους μήνες, κατά τους οποίους διαδραματίζονται τα γεγονότα του πολέμου της Ουκρανίας. Ακολούθησαν και άλλα βίντεο με ταινίες μικρού μήκους από τη «Unicef» με αληθινές ιστορίες παιδιών προσφύγων και η προβολή σχετικής παρουσίασης με εικόνες με τον πόλεμο στην Ουκρανία και τους νέους πρόσφυγες που προέκυψαν από αυτή τη σύρραξη. Μέσα από κατάλληλες ερωτήσεις τα παιδιά κατευθύνθηκαν, ώστε να εντοπίσουν τα κοινά σημεία όλων των ιστοριών, όπως τον πόλεμο, το ταξίδι των προσφύγων και τα αντικείμενα που κουβαλούσαν μαζί τους, ως ένα είδος συνδετικού κρίκου με το παρελθόν τους. Αντίστοιχα τους ζητήσαμε να «μπουν» στη θέση των προσφύγων και να σκεφτούν τί θα παίρνανε μαζί τους, σαν το πιο σημαντικό για αυτούς, αν τα ίδια αναγκάζονταν να πάρουν το δρόμο της προσφυγιάς. Τις σκέψεις τους τις ζωγράφισαν σε φύλλο εργασίας μέσα σε ένα ειδικά διαμορφωμένο πλαίσιο βαλίτσας- τη βαλίτσα του πρόσφυγα!

Εν συνεχεία διαβάσαμε το βιβλίο της Μαρίας Αναστασοπούλου «Το σανταλάκι» και γνωρίσαμε μία ακόμη ιστορία ενός παιδιού πρόσφυγα, του Κεμάλ που πλέον ζει στην Ελλάδα και κάνει ένα ξεκίνημα στη ζωή του δίπλα στην ελληνίδα φίλη του Σοφία. Τα παιδιά ζωγράφισαν τις εντυπώσεις τους από την ιστορία και έδειξαν και με αυτόν τον τρόπο πώς συναισθάνθηκαν τις δυσκολίες του.

Στην παρούσα θεματική ενότητα συμπεριλάβαμε και τη δράση που πραγματοποιήσαμε σε συνεργασία με την Κεντρική Δημόσια Ζωσιμαία Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων, κατά την οποία πραγματοποιήθηκε διαδικτυακά το εκπαιδευτικό πρόγραμμα με τίτλο «Η μεγάλη αγκαλιά». Συγκεκριμένα διαβάστηκε από την εκπαιδευτικό της βιβλιοθήκης το ομότιτλο βιβλίο της Γιολάντας Τσορώνη Γεωργιάδη και στη συνέχεια πραγματοποιήθηκαν σχετικές δραστηριότητες διδακτικής αξιοποίησης της ιστορίας του βιβλίου. Τα παιδιά έμαθαν μέσα από τη συγκεκριμένη ιστορία ότι όλα τα παιδιά έχουν ανάγκη από αγάπη, στοργή, φροντίδα, αποδοχή, σπίτι και οικογένεια και ότι όλοι πρέπει να είναι αποδεκτοί, όπως είναι παρά τις διαφορές τους και τις ιδιαιτερότητες τους. Για να συνεχίσουμε την ανατροφοδότησή μας με τη Ζωσιμαία Βιβλιοθήκη κάναμε μια ομαδική εργασία την οποία στείλαμε ηλεκτρονικά στη Βιβλιοθήκη με το μήνυμα της αγάπης και της αποδοχής όλων. Έτσι το μήνυμα του βιβλίου συνδέθηκε πολύ ωραία με την ανάγκη αποδοχής των προσφύγων που φτάνουν στη χώρα μας και που ζουν δίπλα μας!

Σαν τελική αξιολόγηση φτιάξαμε με τα παιδιά μέσα από σχετική ψηφιακή εφαρμογή ένα συννεφόλεξο με λέξεις που πρότειναν τα παιδιά για να εκφράσουν τα δικαιώματά τους. Τα παιδιά αποφάσισαν στο συννεφόλεξο να δώσουν τη μορφή του πλανήτη μας, για να μας δείξουν ότι όλα τα παιδιά της Γης πρέπει να ζουν όπως τους αξίζει σε ένα πιο δίκαιο και ειρηνικό κόσμο. Τέλος το συννεφόλεξό μας το κάναμε μενταγιόν που τα παιδιά πήραν μαζί τους για να θυμούνται τη συμμετοχή τους στο πρόγραμμα!

Τα μενταγιόν μας με το συννεφόλεξο των δικαιωμάτων των παιδιών όλου του κόσμου!

Η ΧΑΡΤΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ (από τη Unicef)

1. Δικαιούμαι να έρθω στη ζωή. Δικαιούμαι να υπάρξω.
2. Δικαιούμαι να μεγαλώσω σ' έναν κόσμο χωρίς βία και φτώχεια.
3. Δικαιούμαι να ζήσω σ' έναν κόσμο που σέβεται και προστατεύει το φυσικό περιβάλλον.
4. Δικαιούμαι να έχω ελεύθερη πρόσβαση στο μαγικό κόσμο της γνώσης.
5. Δικαιούμαι να έχω ελεύθερο χρόνο και χώρο για να παίζω.
6. Δικαιούμαι να μάθω τί είναι καλό για την ψυχική και τη σωματική μου υγεία.
7. Δικαιούμαι να περνάω αρκετό χρόνο με τους γονείς μου.
8. Δικαιούμαι να ζήσω με αθωότητα και ανεμελιά τα παιδικά μου χρόνια.
9. Δικαιούμαι να ζήσω σε μια κοινωνία ου προστατεύει τα προσωπικά μου δεδομένα.
10. Δικαιούμαι ένα κόσμο ανθρώπινο, δίκαιο και ειρηνικό. Έναν κόσμο στον οποίο θα μεγαλώσω α' θριο τα δικά μου παιδιά.